

ΜΙΑ ΦΥΣΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΕΙΣ ΗΣΥΧΙΑΝ Η ΚΟΙΛΑΣ ΤΩΝ 10000 ΑΤΜΟΠΗΓΩΝ

Πρὸ 20σσετίας καὶ πλέον φαίνεται ὅτι συνέβη μιά κολοσσιαία καταστροφή ἐπὶ τῆς γῆς μας ἡ ὁποία διέφυγε τὴν προσοχὴν τοῦ πολιτισμένου κόσμου. Ἡ τρομερότης τῆς θὰ ἐπροξένη ἀλησμόνητον φόβον εἰς τοὺς ἀνθρώπους, ἐὰν δὲν συνέβαινε εἰς τὴν μεμονωμένην καὶ ἔρημον Ἀλάσκαν, ἀλλ' εἰς τὸ κέντρον τῆς Εὐρώπης, ὡς ἐπὶ παραδειγματι εἰς τὸ Βερολίνον. Πέντε ἑκατομμύρια ἀνθρώποι θὰ εὕρισκον τὸν θάνατον ἐντὸς ὀλίγων ὥρων, διότι μία ὀλόκληρος περιοχὴ τῆς ἐκτάσεως τῆς πόλεως τοῦ Βερολίνου καὶ σημαντικοῦ μέρους τοῦ ἐδάφους περὶ αὐτῆς θὰ ἐξεσφενδονίζετο εἰς τὰ ὕψη. Ὁ τρομερὸς κρότος τῆς ἐκρήξεως θὰ ἠκούετο εὐκρινῶς μέχρι τῆς Ρώμης, τὰ δὲ μεγάλα νέφη τοῦ ἀτμοῦ θὰ ἐξηπλοῦντο ἐφ' ὀλοκλήρου τῆς Εὐρώπης. Εἰς τὴν Λειψίαν ἡ πτώσις τῆς τέφρας θὰ ἐφθάνεν εἰς ὕψος ἀρκετῶν ποδῶν, καὶ πυκνότερον σκότος διαρκείας 6 ὥρων θὰ περιεκάλυπτε τὴν πόλιν αὐτήν—τὸ ὅποιον θὰ ἦτο τόσο ἀδιαπέραστον, ὥστε δὲν θὰ ἠμποροῦσε κανεὶς νὰ ἴδῃ φανὸν τὸν ὅποιον θὰ ἐκράτει μὲ προτεταμμένον βραχίονα.

Κατὰ τὸ θέρος τοῦ ἔτους 1912 ἐφάνη καθαρὰ εἰς τὰ ὑψηλότερα στρώματα τῆς ἀτμοσφαιρας τῆς Εὐρώπης ἠφαιστειώδης τέφρα, ἣτις ἐν καιρῷ νυκτὸς ἔλαμπεν εἰς τὸν οὐρανόν. Ἡ ἐλαφρὰ αὐτὴ τέφρα μόνον ἀπὸ μίαν ἰσχυρὰν ἠφαιστειώδη καταστροφὴν ἦτο δυνατόν νὰ προέλθῃ. Ὅλα δὲ τὰ ἀστεροσκοπεῖα τῆς γῆς ἠρεύνων νὰ εὕρουν τὴν σκηνὴν τῶν γεγονότων αὐτῶν τὰ ὅποια εἶχον συμβῆ εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Κατμάϊ εἰς τὴν βόρειον Ἀλάσκαν.

Τρία ὅμως ἔτη βραδύτερον κατὰ τὸ ἔτος 1915, ἀπεστάλη ὑπὸ τῆς Γεωλογικῆς Ἐταιρίας τῆς Οὐάσιγκτων μία ἀποστολὴ ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν ἐνὸς σοφοῦ τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Γεωργίου Οὐάσιγκτων, ἣτις οὐδὲ κατ' ἐλάχιστον ὑπόπτειε τὸ κολοσσιαῖον μέγεθος τῆς ἐπισυμβάσης καταστροφῆς. Ὅτι ὅμως ἐκεῖ αὐτὴ ἀνεκάλυψεν ὠδήγησεν εἰς περαιτέρω μελέτην τῆς εἰς τὸ ἐσωτερικὸν εὕρισκομένης περιοχῆς

τοῦ ἠφαιστείου, ἣτις ἦτο τόσο σπουδαία ὥστε ἐκρίθη ἀναγκαία μία συστηματικὴ ἔρευνα ὀλοκλήρου τῆς περιοχῆς τῆς καταστροφῆς, καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν ἐπηκολούθησαν καὶ ἄλλαι ἀποστολαί. Τοιοῦτοτρόπως ἐν τῷ μέσῳ τοῦ πολέμου ἀνεκαλύφθη καὶ ἐξερευνήθη ἡ περιοχὴ τοῦ Κατμάϊ τὴν ὁποίαν ὁ πρόεδρος Οὐίλσον διεκήρυξεν εἰς τὸ Νασιονάλ Πάρκ ὡς μοναδικὸν θαῦμα τῆς φύσεως εἰς τὸν κόσμον.

Τὸ ἀνοιγμα τοῦ κρατῆρος τοῦ Κατμάϊ εἶχε διάμετρον 4.8 χιλιομέτρων καὶ εἶναι ἓνα μέγα χάσμα εἰς τὸ ὅποιον ὀλόκληρος ἡ πόλις τοῦ Βερολίνου μὲ ὅλας τὰς οἰκοδομὰς τῆς θὰ ἦτο δυνατόν ἀνέτως νὰ ἐξαφανισθῇ. Τὴν ἐκρηξιν τοῦ ἠφαιστείου ἐπηκολούθησε τοιαύτη πυκνὴ βροχὴ τέφρας ὥστε κατεκάλυψε ὀλόκληρον τὴν περιοχὴν τοῦ Κατμάϊ ἐντὸς ὀλίγων ὥρων. Μεγάλος χεῖμαρρος πυρίνης ρευστῆς λάβας ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς γῆς ἐξήρχετο ἐκ τῶν ῥωγμῶν τοῦ κρατῆρος ἡ ὁποία θρυπτομένη ὑπὸ τῶν διαφευγόντων ἀερίων μετεβάλλετο εἰς περιφλεγῆ ἄμμιον, καταστρέφουσαν πᾶν τὸ πρόστυχον.

Εὐτυχῶς οἱ ἐκεῖ κάτοικοι εἶχον προειδοποιηθῆ ὑπὸ τῶν προαγγέλων τῆς καταστροφῆς καὶ ἐγκατέλιπον τὸ μέρος ἐγκαίρως. Ἐὰν ἡ καταστροφὴ ἐλάμβανε χώραν εἰς τὸ Βερολίνον, ἐπὶ ἓνα μῆνα οὐδεὶς θὰ ἠδύνατο νὰ ἀποτολήσῃ νὰ πλησιάσῃ πέραν τοῦ Πότσδαμ, αἱ δὲ στήλαι τοῦ καπνοῦ αἵτινες ἐξήρχοντο ἐκ τοῦ κρατῆρος πρὸς τὸν οὐρανόν, θὰ ἦσαν ὁραταὶ μέχρις Ἰένας.

Ἡ μεγαλοπρέπεια ὅμως τῆς ὑπερόχου ταύτης φυσικῆς σκηνῆς ἐφάνη ἀργότερον κατὰ τὴν ἀνάκλυψιν τῆς κοιλίδος τῶν 10000 ἀτμοπηγῶν, ὅτε ὁ ἀρχηγὸς τῆς πρώτης ἀποστολῆς, προχωρήσας πρὸς βορρᾶν τῆς διόδου τοῦ Κατμάϊ ἀργὰ τὴν ἐσπέραν πρὸ τῆς ἐπιστροφῆς του, παρετήρησεν εἰς μακρυνὴν ἀπόστασιν μίαν στήλην καπνοῦ. Πλησιάσας πρὸς τὰ ἐκεῖ καὶ ἀναβάς εἰς ἓνα λόφον εἶδε τὴν πλέον καταπληκτικὴν εἰκόνα, ἣτις ἐξετέθη ποτὲ

ἐνώπιον ἀνθρωπίνου ὀφθαλμοῦ. Μία ὀλόκληρος κοιλάς κάτωθεν τῆς διόδου πρὸς βορρᾶν ἦτο γεμάτη ἀπὸ πολλὰς χιλιάδας στηλῶν καπνοῦ αἱ ὁποῖαι ἐξήρχοντο συστρεφόμεναι ἐκ τῶν ρωγμῶν καὶ τῶν ρηγμάτων τοῦ ἐδάφους. Πολλὰ τῶν ἀτμοπηγῶν τούτων ἦσαν περὶ τὰ 300 μέτρα ὕψους. Ὀλόκληρος ἡ περιοχὴ εἰς περιφέρειαν 24 χιλιομέτρων ἦτο γεμάτη ἀπὸ νέφη καπνοῦ, ὡς ἐὰν εἶχον ἀνοιχθῆ ἑκεῖ αἱ δικλείδες ὄλων τῶν ἀτμομηχανῶν τοῦ κόσμου διὰ νὰ ἐκφύγη ὁ περισσεύων ἀτμός.

Μετὰ μεγίστης δυσκολίας ἐπέτυχεν ἡ ἀποστολὴ ὑπὸ διαρκῆ κίνδυνον τῆς ζωῆς της νὰ διανοίξῃ τὴν ὁδὸν της διὰ μέσου τοῦ λαβυρίνθου τούτου τῶν ἀτμοπηγῶν, ὅπως τὰς ἐξετάσῃ. Μερικαὶ πηγαὶ ἦσαν τόσο θερμαὶ ὥστε ἠμποροῦσαν ν' ἀναλύσουν

ψευδάργυρον, καὶ εἰς πολλὰ μέρη ὁ φλοιὸς τοῦ ἐδάφους ἦτο τόσο λεπτός ὥστε ὑπῆρχε διαρκῆς κίνδυνος διαρρήξεως ὑπὸ τοὺς πόδας τῶν μελῶν τῆς ἀποστολῆς.

Ὄταν ἀργότερον ἐξερευνηθῆ ἐκ δευτέρου ἡ θαυμασίᾳ αὐτῆ κοιλάς, ὀλόκληρος ἡ εἰκὼν τῆς μεγαλοπρεποῦς αὐτῆς σκηνῆς δὲν εἶχε διόλου μεταβληθῆ. Αἱ πράγματι ἀνεξάντλητοι ἀποθῆκαι τοῦ ἀτμοῦ ὁ ὁποῖος καὶ σήμερον ἀκόμη ἐξέρχεται ἐκ τῆς γῆς ὑπὸ μορφὴν μεγάλων νεφῶν καπνοῦ ἐξακοντιζομένου πρὸς τὸν οὐρανὸν θὰ δώσουν ἀργότερον εἰς ἄλλους ἐξερευνητὰς τὴν εὐκαιρίαν νὰ περιγράψουν κατὰ σαφῆ καὶ ἀντιληπτὸν τρόπον τὴν πελωρίας ἀποθήκας δυνάμεως κρύπτει ἡ γῆ μας εἰς τὸ ἐσωτερικόν της.